

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3328/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: טארק אגבריה

נגד

המשיבים: 1. הממונה על המשמעת – נציבות שירות המדינה
2. נציב שירות המדינה
3. בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד יובל יועז; עו"ד אילה הוניגמן
בשם המשיבים: עו"ד יונתן קרמר

פסק-דין

השופטת ע' ברון:

1. במוקד העתירה שלפנינו עומדת החלטת המשיב 1, הממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה, להגיש תובענה משמעתית נגד העותר. ברקע הדברים יצוין, כי העותר לדבריו שימש החל מחודש אוגוסט 2016 כאח במחלקה האורתופדית בבית החולים אסף הרופא; כי ביום 5.4.2018 הוא נחקר במשטרה באזהרה בחשד לביצוע עבירה פלילית של מעשים מגונים באישה שהיתה מאושפזת במחלקה; וכי ביום 9.7.2018 הודע לו בכתב על ידי פרקליטות מחוז ירושלים כי התיק הפלילי נגדו נסגר בעילה של חוסר ראיות. עוד יצוין, כי הנהלת בית החולים החליטה להימנע מהשעייתו של העותר מעבודתו במהלך תקופת החקירה נגדו, והוא הועבר לעבוד במחלקה אחרת ובמשמרות יום בלכד.

כשנתיים וחצי לאחר שנסגר התיק הפלילי נגדו, ביום 26.1.2021 הוגשה תובענה משמעתית נגד העותר שבה יוחסו לו עבירות של מעשים מגונים במטופלת בבית החולים (להלן: התובענה המשמעתית). בעתירה שלפנינו נטען על ידי העותר כי יש להורות על ביטולה של התובענה המשמעתית – וזאת בהיותה מבוססת במלואה על חומר החקירה

שנאסף בחקירה הפלילית נגדו, וכוללת אישום פלילי זהה לחלוטין לאישום שבו נחקר, וזאת אף על פי שהחקירה נסתיימה בהחלטה כי אין די ראיות לצורך העמדת העותר לדין פלילי.

2. עם הגשת העתירה התבקשה תגובת המשיבים, וזו הוגשה לבסוף ביום 22.7.2021 לאחר מספר ארכות שניתנו להם לשם כך. המשיבים הודיעו לבית משפט כי הוחלט על תיקון התובענה המשמעתית, כדלקמן:

”... בנסיבות העניין הקונקרטי, הוחלט על תיקון התובענה המשמעתית נגד העותר. במסגרת זאת, בין היתר, התובענה המתוקנת אינה מייחסת עוד לעותר ביצוע של עבירות מין פליליות במתלוננת, אלא מתמקדת בכך שמעשיו מהווים התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה, ופגעו במשמעת בשירות המדינה, בתדמיתו ובשמו טוב של שירות המדינה. בתוך כך, בוצעו התאמות בעובדות המיוחסות לעותר.

כמו כן, בהמשך לאמור, מיוחסות לעותר בתובענה המתוקנת עבירות לפי סעיף 17(1) ולפי סעיף 17(3) לחוק המשמעת בלבד (פגיעה במשמעת והתנהגות שאינה הולמת), ולא מיוחסת לו עוד עבירה לפי סעיף 17(2) לחוק המשמעת (הפרת נוהג, חוק או תקנה, ובענייננו הפרת חוק העונשין).”

לדברי המשיבים, התובענה המשמעתית המתוקנת אינה חופפת עוד החלטות שהתקבלו בעניינו של העותר במישור הפלילי, ונועדה להגשים תכליות המצויות בליבת דיני המשמעת; ומכל מקום התשתית העובדתית העומדת ביסוד העתירה השתנתה באופן מהותי, כך שהעתירה אינה רלוונטית עוד ודינה להימחק. בתגובתו מיום 27.7.2021, ציין העותר כי תיקון התובענה המשמעתית אמנם הביא לכך שהעותר אינו ניצב עוד בפני הליך משמעת “בעל מאפיין כפול” – המבוסס על אותו חומר חקירה ועל אותו סעיף אישום שהיו נושא החקירה הפלילית. עם זאת, לשיטת העותר אין מקום למחיקת העתירה משום שתיוקן התובענה המשמעתית יצר בתורו שורה ארוכה של “פגמים ושיבושים” בהתנהלות המשיבים העולים כדי עיוות דין של ממש; ועוד נטען כי אפילו אם העתירה הפכה לתיאורטית, הגם שהעותר אינו סבור כך, עדיין יש הצדקה מיוחדת לבירורה בשים לב לשאלות המהותיות שהיא מעוררת.

3. לאחר עיון בטיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להימחק.

הסעד המבוקש בעתירה הוא ביטול התובענה המשמעתית בהיותה מבוססת כולה על חומר החקירה שנאסף בחקירה הפלילית נגד העותר, וכוללת סעיף אשמה זהה לסעיף שבגיננו נחקר במשטרה, וזאת אף על פי שהתיק הפלילי נסגר מחוסר ראיות. אלא שבעקבות הגשת העתירה תוקנה התובענה המשמעתית, ואין למעשה חולק כי המצב העובדתי שביסוד העתירה אינו מתקיים עוד וכי הסעד שנתבקש בה התייתר. ככל שיש לעותר טענות בנוגע לאופן שבו נוסחה התובענה המשמעתית המתוקנת, או להתנהלות המשיבים בעקבות התיקון, מדובר בטענות החורגות מגדרה של העתירה במתכונתה הנוכחית ולא זה המקום לבררן. אף לא מצאנו כי העתירה מעוררת שאלה משפטית עקרונית שיש חשיבות בבירורה חרף היותה תיאורטית.

4. התוצאה היא שאנו מורות על מחיקת העתירה, ובנסיבות המקרה איננו עושות צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ד באב התשפ"א (2.8.2021).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת